

 خبر
ترددنفت‌کش‌های ایرانی در بنادر جهان آزادشد
● ایرنا: علی‌اکبر صفایی، مدیرعامل شرکت ملی نفت‌کش، با بیان اینکه مشکلات مربوط به بیمه نفت‌کش‌های ایرانی به طور کامل رفع شده است، گفت: با توجه به اخذ گواهی‌نامه‌های معتبر رده‌بندی بین‌المللی و نیز رفع کامل تحریم‌های بیمه‌ای، محدودیتی برای تردد نفت‌کش‌ها در بنادر دنیا وجود ندارد.

ادامه از صفحه اول

ایده «اصلاحات» ازحجاریان تا عبدي
عباس عبدي يا چهره‌های تکنوکرات که سوابق مدیریتی کارآمد در دولت‌های اصلاحات و سازندگی داشته‌اند تا حدودی این‌گونه فکر می‌کنند. اغراق نیست اگر بگویم این تفکر بیش از هر چیز از این جریان نشأت می‌گیرد. ایده واقعی اصلاحات البته، وجه‌ظهورهای گوناگون دارد و در اینکه کدام‌یک به بالندگی آن می‌انجامد نظر قاطعی نمی‌توان داد. اما آنچه تجربه به‌وضوح نشان داده این است که اصلاح‌طلبان نمی‌توانند انتخاب و مشارکت مردم را نادیده بگیرند. محمدرضا تاجیک، در مقاله اخیرش در روزنامه «شرق»، «ریاست مجلس و عقلانیت سیاسی» بر این موضوع تأکید دارد که کار عقلانی، جدی‌گرفتن رای و انتخاب مردم است. سران اصلاح‌طلب نیز همواره در بیان ایده واقعی اصلاحات بر این نکته تأکید کرده‌اند. اما روی دیگر ماجرا را نیز نمی‌توان نادیده گرفت و تأمل درباره آن جایز است. با مقایسه دولت اصلاحات و دولت تدبیر اندکی نقشه این وضعیت روشن می‌شود. در آغاز رقابت‌های انتخاباتی خرداد سال ۷۶، برخی از چپ‌های آن زمان اعتقاد داشتند، مسیر عقلانی‌سیاست از رهگذر انتخاب ناطق‌نوری می‌گذرد تا وضعیت موجود حفظ شده و راه هاشمی‌رفسنجانی ادامه یابد. دلایلی که آنها برای نظرشان اقامه می‌کردند، سابقه سیاسی و مدیریتی ناطق و نفوذ جدی‌اش در مراجع و نهادهای رسمی بود. اظهارنظرهایی که به انتخابات کتونی ریاست مجلس دهم پهلو می‌زند. آن زمان همه دلایل درست و منطقی به‌نظر می‌رسید، جز یک مورد، و آن «میل» مردم بود که به تغییر گرایش داشت. آنها به کسی رای دادند که تنها تجربه جدی مدیریتی‌اش وزیری وزارت ارشاد بود. بعد از پیروزی رئیس دولت اصلاحات، ناطق‌نوری بیش از هر کس دیگر این پیام را درک کرد که ایده‌ای در شرف تولد است. ازاین‌رو قبل از اعلام نتیجه نهایی انتخابات با پیامی زود هنگام تولد ایده اصلاحات را تریک گفت. رئیس‌جمهور برخاسته از رای مردم تلاش کرد تا رای مردم به تغییر را عملیاتی کند، او باور داشت هر تغییری باید در چارچوب نظام شکل بگیرد، پس دولت‌اش با این استراتژی تغییر به جلو کام برداشت. بی‌تردید ایده اصلاحات در همان دوره هشت‌ساله دوام و قوام یافت. دولت اعتدال نیز شکل دگردیسی‌یافته‌ای از دولت اصلاحات است. دولت تدبیر و امید با تغییر ناگزیر در روابط خارجی درصدد تقویت و حفظ نظام است. آنچه روی کارآمدن دولت حسن روحانی را ناگزیر کرد، وضعیت نابسامان اقتصادی و مسائل خارجی بود که مزرهای داخلی را به طرز جدی تهدید می‌کرد. اگر دولت اصلاحات برای نه‌نگفتن به وضعیت موجود شکل گرفته بود، دولت تدبیر و امید برای حفظ وضعیت موجود پا به هر عرصه وجود نهاد. دو دولت با وجه‌ظهوری متفاوت. اما آنچه این دو دولت را به یکدیگر نزدیک می‌کند وفاداری به ایده واقعی اصلاحات است. حسن روحانی تاکنون نشان داده است در راهش، در نزدیک‌شدن به اصلاح‌طلبان مصمم است. گرچه گفته می‌شود برخی اعضای دولت به گونه دیگری عمل می‌کنند به‌خصوص با پیروزی در مجلس دهم این فکر در میان دولت و اصلاح‌طلبان تقویت شده که جدی‌گرفتن رای مردم برای حیات دولت و اصلاحات حیاتی و ناگزیر است. ناگفته پیداست محافظه‌کاران در سیاست عمر طولانی‌تری دارند. اما در سیاست کوتاهی و بلندی عمر ملاک نیست، معیار اثرگذاری بیشتر است.

شکوفه حبیب‌زاده؛ ماجرای انتشار فیش‌های حقوقی مدیران ارشد بیمه مرکزی که در نهایت «امین»، رئیس کل بیمه مرکزی را به‌عنوان قربانی، طعمه خود قرار داد، تنها دریچهای بود بر اختلاف دستمزدهایی که در درون ارگان‌های دولتی امری رایج است؛ دستمزدهایی کلان که بیمه مرکزی تنها بخش کوچکی از آن بود. چندی‌پیش احمد توکلی، نماینده مجلس نهم از دریافت دستمزد ۳۵میلیون تومانی یکی از مقامات دولتی خبر داد که همین امر نشانه‌ای است که گویا این سازمان دولتی، تنها سازمانی نبود که مشمول این دستمزدهای هنگفت می‌شد. آذرماه سال ۹۲، سندی منتشر شد که نشان از دریافت حقوق ۲۵میلیون‌تومانی یک مدیر دولتی در دولت احمدی‌نژاد داشت که قطعا در حدود سه سال گذشته رقم درخورتوجهی است. این در حالی است که همین چند روز پیش، معاون سابق دیوان محاسبات، سقف مجاز حقوق دولتی‌ها را هفت برابر حداقل دستمزد هر سال اعلام کرد؛ یعنی طبق لایحه قانونی «حداکثر و حداقل حقوق مستخدمین شاغل و بازنشستگان و آماده‌به‌خدمت» و با احتساب حداقل حقوق ۸۱۲هزارتومانی در سال جاری، دستمزدی حدود پنج‌میلیون و ۷۰۰هزار تومان. ارقام نجومی ۸۰ میلیون تومان، ۳۵ میلیون تومان و ارقامی را که شاید هنوز به بیرون درز نکرده باشد وقتی در کنار ارقام اعلامی ابراهیم نکو، نماینده مجلس نهم می‌گذاریم، ناباورانه به نظر می‌رسید. او در گفت‌وگوی خود با «شرق» حقوق دریافتی نمایندگان مجلس را چهار میلیون تومان و وزرا را ۱۰ تا ۱۲ میلیون تومان اعلام می‌کند. نکو همچنین در لایه‌ای این گفت‌وگو از سوءاستفاده برخی از نمایندگان مجلس و استفاده آنها از رانت‌های اطلاعاتی و ارتباطات گسترده با بخش‌های ممتاز کشور خبر می‌دهد. به گفته این نماینده در ادوار گذشته به سبب نظارت‌های ناکافی، برخی از نمایندگان چنان سودجویی‌ای کرده‌اند که اکنون مولتی‌میلیاردر شده‌اند! نکته‌ای که دراین‌میان بسیار جالب توجه است، قیاس دستمزد مدیران دولتی با مقامات ارشد کشوری است. براساس گفته‌های نکو، وزرا از حقوق‌های میلیونی بیمه مرکزی هم کمتر می‌گیرند، امری که چندان پذیرفتنی نیست. نمی‌توان پذیرفت یک سازمان مانند بیمه مرکزی که فقط بخش کوچکی از دستگاه دولتی به حساب می‌آید، چنین دستمزدهایی دریافت کند و مقامات بالاتر، رقمی این‌چنین اندک (البته در قیاس با دستمزدهای بالا، نه پایین).

ک با توجه به لایحه قانونی «حداکثر و حداقل حقوق مستخدمین شاغل و بازنشستگان و آماده‌به‌خدمت» که از سوی شورای انقلاب در سال ۵۸ به تصویب رسید و اکنون نیز شامل همه دستگاه‌های عمومی و دولتی می‌شود، سقف حقوق مدیران می‌تواند هفت‌برابر حداقل حقوق باشد. یعنی با درنظرگرفتن حداقل حقوق ۸۱۲هزارتومانی برای سال جاری، رقمی حدود پنج‌میلیون و ۷۰۰هزار تومان. با توجه به شرایط کنونی اقتصاد و درآمدهای بالای مدیران، این رقم قابلیت اجرایی دارد؟

در کشوری که براساس یک‌سری معیارها و ارزش‌ها شکل گرفته، نباید تبعیض قانونی برقرار باشد. اگر برای مدیران چنین رقمی در نظر گرفته شود، باید برای کارکنان نیز حقوقی به تناسب آن در نظر بگیرند. به نظر من باید فاصله منطقی با این دستمزدها وجود داشته باشد. یعنی پایه حقوق دو تا دومیلیون و ۵۰۰هزار تومان برای کارگران در مقابل پنج‌میلیون و ۷۰۰هزار تومان برای مدیران، معقول و عادلانه خواهد بود.

ک با نظر شما پنج میلیون رقم بالایی است؟ با توجه به وضعیت اقتصادی و کاهش قدرت خرید، این رقم بالا نیست. اینجا دو بحث مطرح است. نخست آنکه این رقم برای مدیران منطقی باشد که به

و امید برای حفظ وضعیت موجود پا به هر عرصه وجود نهاد. دو دولت با وجه‌ظهوری متفاوت. اما آنچه این دو دولت را به یکدیگر نزدیک می‌کند وفاداری به ایده واقعی اصلاحات است. حسن روحانی تاکنون نشان داده است در راهش، در نزدیک‌شدن به اصلاح‌طلبان مصمم است. گرچه گفته می‌شود برخی اعضای دولت به گونه دیگری عمل می‌کنند به‌خصوص با پیروزی در مجلس دهم این فکر در میان دولت و اصلاح‌طلبان تقویت شده که جدی‌گرفتن رای مردم برای حیات دولت و اصلاحات حیاتی و ناگزیر است. ناگفته پیداست محافظه‌کاران در سیاست عمر طولانی‌تری دارند. اما در سیاست کوتاهی و بلندی عمر ملاک نیست، معیار اثرگذاری بیشتر است.

در اغلب کشورهای پیشرفته جهان، مشاغل مدیریتی اجرایی تا سطح معاون وزیر یک سمت «غیرسیاسی» تلقی شده و با تغییر دولت‌ها، فقط وزرا جاب‌جا می‌شوند. در کشوری مانند ایران که همه‌چیز «سیاسی» است، لازم است اگر مدیر تکنوکرات لایقی در سطوح بالا منصوب می‌شود، دولت چتر حمایتی لازم را برای او پهن کند تا قربانی دام‌های سیاسی جریانات مخالف نشود؛ به‌ویژه اگر این مدیر بخواهد اصلاحات گسترده در حوزه تحت مسئولیت خویش اعمال کند. محمدابراهیم امین، رئیس کل مستعفی بیمه مرکزی، اولین مدیر ازاین‌دست در ایران نیست که در

اقتصاد

ابراهیم نکو در گفت‌وگو با «شرق» از حقوق ۱۲میلیونی وزرا خبر می‌دهد

مولتی‌میلیاردرهای بهارستان

مایقی دریافتی مدیران در قالب پاداش یا امتیازات دیگری است.

نظر من هست، اما ارقام ۸۰میلیونی که بیرون آمده، ناعادلانه‌بودن دستمزدها را در طبقات مختلف جامعه نشان می‌دهد. به نظر من احتمالا این افراد، با مدیران ۵۰ سال بعد، اشتباهی گرفته شده‌اند. دوم همان مسئله‌ای است که به آن اشاره کردم. در صورت پذیرش این رقم قانونی، باید فاصله دستمزدها عادلانه باشد تا شکاف طبقاتی ایجاد نشود.

ک همین پنج میلیون هم قاعدتا دریافتی مدیران ما نیست و همیشه ارقام بالاتر از این میزان بوده، اما با درنظرگرفتن همین رقم، این امر سبب نمی‌شود مدیران دولتی به بخش خصوصی بروند که دریافتی‌شان حداقل دو برابر این میزان است؟ نفس ماجرا مشکل دارد. اگر بخواهیم افراد را به هر قیمتی راضی نگاه داریم، خطاست.

ک خب باید چه کرد که مدیران به این سمت نروند؟ ما نمی‌توانیم بخش خصوصی را مجاب کنیم به میزانی که تعیین می‌شود، حقوق بدهند. بخش خصوصی خود تصمیم‌گیرنده است.

اگر بخواهیم مدیران دولتی را با این قاعده که به آن اشاره می‌کنید در پست دولتی نگاه داریم، قاعدتا نباید دیگر نسبت به ارقام بالا شکایتی داشته باشیم. اگر بخش خصوصی احساس کند به مدیران دولتی نیاز دارد، چه‌بسا ده برابر آنچه مدنظر ماست هم بپردازد و سبب نشود مدیران دولتی را از دست بدهیم، اما برای حل این مشکل باید در سطوح مختلف مدیریت، چاره‌اندیشی کنیم. اگر این چاره‌اندیشی با اعطای امتیازات دیگری مشکل باید در سطوح مختلف مدیریت، چاره‌اندیشی کنیم. اگر این چاره‌اندیشی با اعطای امتیازات دیگری باشد که رقم پایه را ترمیم کند، باز هم، همان آتش است و همان کاسه. با وجود بخش خصوصی، فکر می‌کنم چاره‌ای برای حل این مشکل وجود نداشته باشد. البته با این فرض که بخش خصوصی این مدیران را به کار گیرد. به نظر من باید مزایایی را برای مدیران دولتی مدنظر داشته باشیم.

ک چه مزایایی با دستمزدهای بالا در بخش خصوصی رقابت می‌کند؟

اگر در بخش دولتی از نیروهای جوان استفاده شود، استخدام، بیمه و سایر مزایایی از این دست برای آنها مزیت محسوب می‌شود. چه‌بسا این فرد جوان بی‌تجربه به بخش خصوصی به کار گرفته نشود. در بخش خصوصی اغلب به دنبال افرادی باتجربه هستند و در قبال تجربه آنها، حقوق‌های بالا پرداخت می‌کنند. راه‌حل دیگری به ذهن نمی‌رسد. در غیر این‌صورت باید همان قاعده قبلی پرداخت حقوق‌های کلان را در بخش دولتی هم بپذیریم و راه اعتراضات را ببندیم.

ک یک کام به عقب برداریم. آیا مقامات ارشد کشور با توجه به قانون رقمی حدود شش میلیون تومان دریافت می‌کنند؟

این مبلغی که گفته شده است، براساس قانون حقوق و دستمزدها، بر مبنای اشلی پرداخت می‌شود.

حمایت را از دولت گذشته بیاموزید!

مجتبی برومند

کتمان‌کردنی نیست. اقداماتی که به مذاق ذی‌نفعان آشفته بازار صنعت بیمه خوش نیامد و وی را در خلا چتر حمایتی سیاسی، تبدیل به یک هدف ساده و سهل برای مخالفان جناحی برای بدنام‌کردن دولت تدبیر و امید کرد؛ هدفی که با کارشکنی‌های درون این صنعت (و حتی درون سازمانی!) در خلا حمایت لازم دولت، با قلب حقایق به آسانی در تیررس جناح‌های رقیب قرار گرفت.

تأسیس منطقه آزاد مشترک قشم- عمان
● اینا: حمیدرضا مؤمنی، مدیرعامل منطقه آزاد قشم، با اشاره به توافقات انجام‌شده با کشور عمان برای تأسیس منطقه آزاد مشترک، گفت: منطقه‌ای در مسقط و منطقه‌ای در قشم به عنوان منطقه آزاد مشترک بین دو کشور برای انجام فعالیت‌های اقتصادی و تجاری مشخص می‌شود.

گزارش صندوق بین‌المللی پول درباره پیامدهای خروج انگلیس از اتحادیه اروپا
● **ایرنا:** صندوق بین‌المللی پول دیروز درباره پیامدهای منفی همه‌پرسی پیش‌رو در انگلیس برای تصمیم‌گیری درباره خروج این کشور از اتحادیه اروپا (برگزیت) هشدار داد و تأثیر منفی و بلندمدت

آنها، هزینه‌های خرج‌شده برای انتخابات را جبران کنند. بنابراین در نمایندگی مجلس از نظر مادیات چیزی وجود ندارد.

ک در بین مردم این تفکر وجود دارد که برخی نمایندگان مجلس برای دستیابی به رانت اطلاعاتی، این اندازه هزینه می‌کنند تا به صندلی بهارستان دست پیدا کنند تا بتوانند از قِبل آن از مزایایی برخوردار شوند.

در برخی دوره‌ها نظارت‌ها بر نمایندگان کافی نیست و برخی از آنها کارهایی می‌کنند که اصلا قانونی نیست. متأسفانه برخی نمایندگان در ادوار گذشته اکنون مولتی‌میلیارد هستند، اما در دوره نهم جمع‌کنیری از نمایندگان از سلامت کافی برخوردار بودند و از ورود یکدیگر در مسائل حاشیه‌ای جلوگیری می‌کردند.

ک هر چند معدود، اما هستند افرادی که با هدف بهره‌گیری از این فرصت‌ها در مجلس حضور یابند؟ حتما وجود دارند و با آماتازاتی که می‌گیرند به این ذهنیت‌ها غلبه نمایندگان مجلس دامن می‌زند.

ک اکنون برخی از شغل‌ها، دریافتی حداقل حدود ۱۵ تا ۲۰ میلیون دارند. مثل پزشکان عمومی که البته این تنها یک مثال است. چگونه می‌توان دستمزدهای ۱۰ میلیونی وزرا را در کنار حقوق ۲۰ میلیونی یک پزشک قرار داد؟

باید یک بررسی جامع در زمینه قدرت خرید و دستمزدها انجام شود. مردم اگر با یک میلیون بتوانند زندگی آبرومنده‌ای داشته باشند، از هم شکایت نمی‌کنند. وزیری که ۱۰ میلیون درآمد دارد، نماینده‌ای که چهار میلیون دستمزد می‌گیرد هم در مقابل دستمزد ۸۰میلیونی اعتراض می‌کند. باید فکری به حال این شکاف‌ها کرد.

ک آیا نمایندگان مجلس دریافتی دیگری هم علاوه بر دستمزد و هزینه دفاتر دارند؟

در کنار اینها، برخی کمک‌ها به اشخاص حقیقی و حقوقی می‌شود و نماینده شرعا و قانونا مکلف است آن را در همان زمینه خرج کند. هر سه، چه ماه یک بار به نمایندگان مبلغی حدود چهار تا پنج میلیون تومان کمک و هزینه‌کردن آن نیز مشخص می‌شود. مثلا نماینده مجلس باید نیمی از این رقم را به اشخاص حقیقی و نبمی دیگر را به اشخاص حقوقی کمک کند. هزینه دفاتر هم مشخص است. مثلا هر نماینده در حوزه انتخابیه خود چند دفتر دارد و باید هزینه مقرر را برای همان خرج کند. مثلا من در حوزه انتخابیه خود شش دفتر داشتم که نیروی می‌خواهد و هزینه‌های آب، برق و... در نتیجه با توجه به وضعیت اقتصادی، چیزی نمی‌ماند که نماینده بخواهد برای امور شخصی از آن استفاده کند. وزرا هم چنین دریافتی‌هایی دارند و آنها هم صرف‌شهایی دارند که نمی‌توانند خارج از آن قاعده، هزینه کنند.

ک با این اوصاف اکنون هزات عامل بیمه مرکزی، حتی چندین برابر دستمزد وزرا دریافت کرده‌اند؟ بله، همین‌طور است.

ک پس چرا در گزارش‌های سازمان بازرسی و وزارت اقتصاد، این دریافتی‌ها تخلف محسوب نشده‌است؟ نمی‌دانم. شاید بعضی از مشاغل ایجاب می‌کند حق‌الرحمه‌های مختلف برای مسئولیت و تخصص خود بگیرند. شاید بتوان برای استهای منحصر‌به‌فرد چنین دستمزدهایی را در نظر گرفت و آن را توجیه کرد، اما توجیه غیرمنطقی برای کشور آسیب خواهد بود.

ک آیا در سایر کشورها سقف و کفی برای دستمزد مدیران دولتی در نظر گرفته می‌شود؟ در کشورهای دیگر هم دستمزدهای مدیران از قانون مشخصی تبعیت می‌کند و چنین اتفاقاتی به‌ندرت دیده می‌شود. مگر در کشورهای جهان سوم که البته در این کشورها هم معمولا چنین پدیده‌هایی نداریم.

ادامه در صفحه ۱۹

امید است دولت تدبیر و امید اولا با آسیب‌شناسی این واقعه درس عبرت بگیرد و دیگر در دام مهرسوسری نیفتد، ثانیا حمایت از مدیران صدیق و پاک‌دست خود را از نحوه حمایت دولت گذشته از مدیران حتی خلاقکار خود، بیاموزد، ثالثا درباره‌ی که پاک‌کردن صورت‌مسئله کمکی به حل مسئله نمی‌کند و رابعا و مهم‌تر از همه فردی را به ریاست بیمه مرکزی منصوب کند که ادامه‌دهنده راه «امین» باشد تا اثبات کند در این دولت قربانی‌شدن یک مهره وقفه‌ای بر عزم اصلاح‌طلبانه آن ایجاد نکرده و زمین‌گیرشدن یک پرنده خلیی در پرواز وارد نمی‌کند.

خبر کوتاه
آن را بر اقتصاد انگلیس یادآور شد. به گزارش پایگاه خبری «بی‌بی‌سی»، نتایج نظرسنجی‌های اخیر نشان می‌دهد نزدیک به ۴۰ درصد از مردم این کشور با خروج انگلیس از اتحادیه اروپا مخالف‌اند. «کریستین لاکارد»، رئیس صندوق بین‌المللی پول نیز با برشمردن عواقب منفی خروج انگلیس از اتحادیه اروپا موسوم به برگزیت، گفت سوق‌دادن این کشور به طرف رکود اقتصادی و افزایش احتمالی نرخ بهره، ازجمله عواقب این مسئله خواهد بود. لاکارد در کمتر از شش هفته مانده به برگزاری همه‌پرسی خروج انگلیس از اتحادیه اروپا (۲۳ ژوئن) در اظهاراتی که در شبکه‌های خبری انگلیس بازتاب گسترده‌ای یافت، گفت برگزیت می‌تواند سبب افزایش قیمت‌ها و ضربه‌زدن به وضع دستمزدها در این کشور شود.

 خبر
وزیر نفت هند:
ایران به حمل رایگان محموله‌های نفتی خریداری‌شده پایان داد
● ایرنا: وزیر نفت و گاز طبیعی هند گفت: ایران به حمل رایگان محموله‌های نفتی خریداری‌شده از این کشور پایان داده است. «دارمندرا پرادهان»، روز پنجشنبه در پارلمان این کشور افزود: ایران از پالایشگاه‌های هند خواسته است با تهیه کشتی‌های نفت‌کش محموله‌های نفتی خریداری‌شده را حمل کنند.

ارز و طلا		
ارز	قیمت (تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۴۵۰	۵-
یورو	۳۹۴۵	۵-
پوند	۴۹۸۵	۱۳-
درهم	۹۴۳	-
طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح جدید	۱,۰۳۰,۰۰۰	۵۰۰۰-
طرح قدیم	۱,۰۳۰,۰۰۰	۴۰۰۰-
نیم	۵۳۳,۰۰۰	۱۰۰۰-
ربع	۲۸۸,۰۰۰	۲۰۰۰-
گرمی	۱۹۳,۰۰۰	۱۰۰۰-
گرم ۱۸ عیار	۱۰۵,۴۰۰	۲۰۰-
اونس (دلار)	۱۲۶۷.۳	۹-

بورس
شاخص کل در هفته گذشته ۲۰۵۱ واحد ریخت
هفته خوب تک سهم‌ها
● مجتبی شهبازی ● مدیر معاملات کارگزاری بانک پاسارگاد

● در هفته سوم اردیبهشت، بازار شرایط بسیار منفی‌ای را تجربه کرد. درمجموع هفته‌ای که گذشت از کاهشی‌ترین هفته‌های چند ماه اخیر بازار سرمایه بوده است؛ گرچه در این هفته بسیاری از تک‌سهم‌ها که به طور عمده شرکت‌های کوچکی هستند، شرایط مناسبی داشتند و حتی برخی از آنها در مقادیر مثبت پرحجم ظاهر شدند؛ اما شاخص کل در هفته گذشته با کاهش دوهزار و ۵۱ واحدی مواجه شد که در حدود ۶٫۲ درصد کاهش داشت. با این نزول شاخص می‌توان گفت شاخص کل از ابتدای سال بیش از چهار هزار بار افت داشته است. بیشترین رشد در گروه‌های لاستیک با هفت درصد و قندوشکر با ۷٫۳ درصد و گروه محصولات کانی غیرفلزی ۵٫۲ درصد بوده است. بیشترین کاهش نیز به ترتیب در شاخص گروه‌های خودرو و ساخت قطعات با ۱۰ درصد و انتشار و تکثیر هشت درصد و ساخت محصولات فلزی ۷٫۶ درصد رخ داده است. از سوی دیگر، حجم معاملات بازار پایه چهار درصد رشد کرد؛ اما ارزش معاملات این بازار با افت ۷۴درصدی معادل ۶۵۰ میلیارد ریال شد؛ درعین‌حال حجم معاملات بازار ابزارهای نوین مالی در این هفته دو برابر شد و ارزش این معاملات با ۸۹ درصد افزایش به رقم سه‌میلیارد و ۷۱۶ میلیون ریال رسید. روز گذشته بازار فرابورس شاهد عرضه اولیه سهام گروه صنایع کاغذ پارس در بازار دوم با کشف قیمت هزار و ۵۰۰ ریالی بود و بالاترین ارزش معاسلات روزانه هم در همان روز رقم خورد. علاوه‌براین نماد معاملاتی شرکت توسعه حمل‌ونقل ریلی پارسیان در بازار دوم فرابورس ایران درج شد. ارزش بازار فرابورس ایران در روز پایانی معاملات هفتگی با ۰٫۱ درصد افت نسبت به هفته پیش، معادل ۹۴۸هزار و ۲۰۷ میلیون ریال شد که ۴۶ درصد از این رقم مربوط به بازار دوم و ۱۲ درصد آن مربوط به بازار اول بود. آیفکس نیز در این روز با کاهش ۱۹۴٫۴ واحدی، نمایشگر رقم ۷۹۴ واحد شد. در کل در هفته گذشته اتفاقات گوناگون و اغلب مهمی روی داد. معاملات گروه پرمخاطب خودرویی کماکان با فرونی عرضه‌ها روبه‌رو بود. جمع‌شدن صف‌های فروش چندین بار در این گروه روی داد؛ ولی به علت فشار فروش کماکان به نظر می‌رسد حتی نقاط حمایتی قیمت‌های سهام این گروه نیز نتوانست به روند معاملات این گروه کمکی کند.

اما به‌رحال در روز چهارشنبه حمایت‌های خوبی از سهام این گروه شد که با توجه به جذابیت قیمتی حال حاضر سهام این شرکت‌ها، پیش‌بینی می‌شود این گروه در این هفته شرایط بهتری را تجربه کند. به نظر می‌رسد با توجه به اصلاح به‌نسبت زیاد شاخص کل، بازار نیاز مبرمی به یک محرک قوی برای حرکت صعودی در میان‌مدت دارد.

عنوان شاخص	۱۵ اردیبهشت	۲۲ اردیبهشت	تغییر
کل	۷۸۰۳۳۸	۷۵۹۸۲۰۶	۲۰۵۱۰۲-
شاخص قیمت	۲۹۴۰۵۸	۲۸۶۳۳۳	۸۰۷۸-
شاخص کل (موزن)	۱۳۸۰۷۲	۱۳۶۰۲۷	۲۰۴۵-
شاخص قیمت (موزن)	۱۱۵۳۸۵	۱۱۳۳۵۸	۲۰۲۷-
آزاد شناور	۸۷۱۲۸۸	۸۴۰۰۲۸	۳۱۱۶-
۵۰ شرکت بزرگ	۳۱۲۶۰۶	۳۰۳۴۰۶	۹۲۸-